

k Quia scilicet accusa- tione superueniente proce- datur. Adde, quod si inquisitio fuerit formata per unum iudicem, & ac- cusatio producat coram alio iudice, tunc sicut in- quisitio, quia electio iudi- cum est actoris, ita tradit Angel. de Vbald. in repet. l. si uacantia, num. 221. C. de bon. uacant. libro 10. Baiard.

1 Sed certe hodie. Ad- de, quod idem seruatur etiam de iure canonico, quia iudex potest inquirere non monito officio ad accusandum, ut ait Ar- no. in Commentar. 41. Baiard.

6 Sed certa hodie. Ad- de, quod idem seruatur etiam de iure canonico, quia iudex potest inquirere non monito officio ad accusandum, ut ait Ar- no. in Commentar. 41. Baiard.

3 Et consequenter hodie superflua est etiam in praeti- ca, quam tradit Alexand. in Apostil. ad Bar. in d. l. 2. S. si publico, post num. 2. in verbo Modum inquisitionis, ff. de adult. quod scilicet iudex omnino statuatur parti of- fense terminum ad accusandum, quo elapsio poterit deinde, ubi pars non accuset, ex officio procedere: neque poteris postea pars, etiam si velit accusare, impedire processum ipsius iudicis inquirentis, quod etiam practi- cari in regno Castella a peritis iudicibus attestatur An- ton. Gom. capitulo primo delictorum num. 17. Est enim de iure indubitatum, quod potest statui parti terminus ad accusandum, & quod ubi in eo termino non accu- sauerit, non est postea audienda, secundum Bartol. in leg. Papinianus S. 1. num. 2. ff. de inoff. testa. cuius opin. communiter tenetur, ut dicit Imol. in cap. ius, circa fin. de procu. Et hanc practicum, quam tradit Alexand. se- quuntur communiter Doctores, ut ait Blan. in pract. crim. fol. 6. numero 41. 1 Sed certe hodie, cum ex dicta ge-

nerfo. si pars ab initio quere- las, non propterea cessat iudex ex officio accipere infor- mationes, & examinare tes- tes etiam non productos, ne- que ministratos a parte; Adde quod modus proceden- di, qui hodie temporibus obseruatur, est quidam mo- dus, in quo potest concurrere mixtura, seu cumulatio utriusque remedij, scilicet ex officio, & ad instantiam partis, & unum ab altero non impeditur: quinimo mul- toties concurrunt denuncia- tio inquisitio, et accusatio in eodem processu, ut infra etiam dicemus. Et hic mo- dus procedendi consuetudine introductus, conuenit opin. quam tenebat Nic. de Matarek. k quod scilicet accusa- tione superueniente procedatur super utroque iudicio in- quisitionis, & accusationis, & super utroque simul uni- ca tantum sententia feratur, de qua opin. mentionem faci- cit Aretin. licet eam non sequatur, in d. capitulo quali- ter, & quando in prin. post num. 14. versic. secunda fuit referent Butr. ibi, post num. 13. dicentem, quod haec opin. esset approbanda per Principes, & Pontifices, quia secun- dum eam cessant omnia inconuenientia. Nam si compa- reat accusator, qui suam, vel suorum iniuriam prosequa- tur, non excluditur a prosecutione sua iniuria pariter etiam procedente iudice super inquisitiois, cessabit suspicio collu- sionis accusatoris, & si ipse colludet, non colludet iudex.

10 Superflua etiam redditur alia practica, quam ponit Bartol. in l. inter accusatorem, numero 8. ff. de public. iud. ad euitandum, ne accusatio impediatur inquisitionem, quod scilicet facta, & producta accusatione, iudex faciat sibi dari licentiam ab accusatore, quod possit procedere, sub- dens hanc esse consuetudinem Italiae: quem refert Aret. in capitulo licet, numero 20. de accusat. & Afflictus in 2. parte constituit. regni. rubr. 1. post num. 28. relatus, & ipse per Caranitam super ritu 21. magna Curia, post num. 2. Hoc idem attestatur tenere omnes Doctores. Bald. in l. si accusatoribus, numero 4. C. de accusat. ubi etiam dicit, quod cauti assessores faciunt scribi, quando pars dat eis licen- tiam expediendi processum, & cap. quem refert Anan. in dicto capitulo licet, numero sexto. Sed certe stante praedi- cta consuetudine, frustra peteret iudex licentiam a parte eius, quod ab ipsa consuetudine ei conceditur. Et ita hodie istam practicum Bartol. non obseruari de stylo, neque de consuetudine attestatur Blanc. in dict. pract. crim. fol. 11. numero 25. Potest enim iudex ipse ad vindictam publi- cam, ex officio prosequi iam captam accusationem, vel etiam nouum processum formare, & ita practicum, ut dicit Ang. de malef. in verb. Comparuerunt, & negaue- runt totum, numero 20. quem refert Bossius in tit. de accus. numero 14. Vide, quae dixi in hoc proposito, infra q. 45. vers. facta autem, & quaest. 51. vers. sed quid si accusator, & quaest. 58. circa princ. Bene verum est, quod ubi non vi- geret talis consuetudo, standum esset in meris terminis iu- ris communis, & haberem locum tradita per Doctores, in locis superius allegatis.

nerali consuetudine possit iudex in omni casu inquirere, non est opus hac cautela, ex quo non potest timere, ne peri- superuenientiam accusatoris inquisitio impediatur. Et ita se aliquando obtinuisse in facto attestatur Alber. in d. leg. ea quidem. post num. 8. versic. nunc aliquas. Et ideo licet forte de iure iudex, qui antequam formet in- quisitionem, non statui terminum iniuriato ad accusan- dum, teneatur in syndicato, hoc tamen in practica non seruatur, ut attestatur Amad. de syndicato, post num. 32. quem refert Boss. in tit. de inquisitione num. 68. & titul. de citat. num. 41.

Cessat pariter cautela, quam tradit Capolla caut. 25. ad differendum processum inquisitionis, quod scilicet com- pareat offensus, & petat sibi statui terminum compe- tentem ad accusandum, quo termino durante, iudex non potest ex officio procedere, & illam dicit esse notabi- lem Blanc. in loco proxime allega. num. 43. subdens, quod Doctores eam communiter sequuntur. Cessat autem (ut di- xi) quia cum ex supra dicta consuetudine introductum sit, ut unus modus procedendi alterum non impediatur, non de- bet iudex expectando accusatorem ab inquirendo, & pro- cedendo desistere.

10 Superflua etiam redditur alia practica, quam ponit Bartol. in l. inter accusatorem, numero 8. ff. de public. iud. ad euitandum, ne accusatio impediatur inquisitionem, quod scilicet facta, & producta accusatione, iudex faciat sibi dari licentiam ab accusatore, quod possit procedere, sub- dens hanc esse consuetudinem Italiae: quem refert Aret. in capitulo licet, numero 20. de accusat. & Afflictus in 2. parte constituit. regni. rubr. 1. post num. 28. relatus, & ipse per Caranitam super ritu 21. magna Curia, post num. 2. Hoc idem attestatur tenere omnes Doctores. Bald. in l. si accusatoribus, numero 4. C. de accusat. ubi etiam dicit, quod cauti assessores faciunt scribi, quando pars dat eis licen- tiam expediendi processum, & cap. quem refert Anan. in dicto capitulo licet, numero sexto. Sed certe stante praedi- cta consuetudine, frustra peteret iudex licentiam a parte eius, quod ab ipsa consuetudine ei conceditur. Et ita hodie istam practicum Bartol. non obseruari de stylo, neque de consuetudine attestatur Blanc. in dict. pract. crim. fol. 11. numero 25. Potest enim iudex ipse ad vindictam publi- cam, ex officio prosequi iam captam accusationem, vel etiam nouum processum formare, & ita practicum, ut dicit Ang. de malef. in verb. Comparuerunt, & negaue- runt totum, numero 20. quem refert Bossius in tit. de accus. numero 14. Vide, quae dixi in hoc proposito, infra q. 45. vers. facta autem, & quaest. 51. vers. sed quid si accusator, & quaest. 58. circa princ. Bene verum est, quod ubi non vi- geret talis consuetudo, standum esset in meris terminis iu- ris communis, & haberem locum tradita per Doctores, in locis superius allegatis.

QUESTIO IV.

In primis constare debere delictum com- missum fuisse.

S V M M A R I A. Ex Claro.

- 1 Iudici ante omnia constare debet de delicto.
2 Et quomodo dicatur constare de delicto ad effectum proce- dendi.
3 Et quomodo de delicto facti transeuntis.
4 Et quomodo de delicto facti permanentis.
5 Et quid si dubitatur an delictum interuenierit.
Ex Additionibus.
1 Iudex potest capere informationem delicti post confessionem.

ADDITIONES Ad Quæst. IV.

Delictum est. Farin. tit. de inquisit. q. 2. vol. 1. Ros. Dicitur est quibus modis criminaliter. Iudici ante omnia de delicto constare debet, Plot. in l. si quando, nu. 159. 760. & 762.

- 1 Adde, quod iudex, po- test etiam se informare de delicto post confessionem, Aret. in verbo. Et vestem celestem, vers. quid si quis confiteretur, quando con- fiteatur alia delicta. Et in hac materia, an dicatur fa- tis constare, quando in actis constat de querelis aliorum furto, siue delictorum commissorum, vide Gram. decif. 48. & ad capturam potest deue- niri, antequam constet de crimine, capit. si clericus, de sentent. excomm. in 6. & Paris de Put. in verb. an iudex, qui pro debito, num. 12. Et quando possit detineri ad torturam, antequam constet de corpore delicti, vide Gram. voto 2. & Gabr. commun. concl. lib. 7. concl. 17. ubi ponit multas ampliat. & limit. Et quod malefactor possit capi etiam, antequam constet de delicto, ne au- fugiat, teoet Blanc. in tract. de indic. num. 8. Sed de praedictis quando, & quomodo iudici constare debeat de corpore delicti, antequam procedat ad inquisitionem, capturam, seu con- demnationem, nouissime per Farin. q. crim. in q. 2.
4 Item adde, quod si non reperitur corpus occisi, quia forte fuerit combustum, uel proiectum in mare, uel in flumen, quoc sufficit constare per famam, Bald. in l. cum probatio. ff. de probat. & August. ad Angel. de malef. in uerb. fama publi- ca, uers. 12. num. 108. & Marf. conf. 8. in princ. uers. quinimo adde, & si cadaver fuisset sepultum, poterit iudex illud exhuma- ri facere, Maran. in tit. de inquisit. num. 18. in pract. in tit. de inspectioe occisi, c. 75. nu. 1. Bald. in d. l. si quis testib. in fi. C. de testib. Clar. infr. in q. 55. uers. quomodo autem, Far. q. 2. nu. 6. & Paris. de synd. in uerb. confessio. n. 6. ubi attestatur se uidisse huiusmodi exhumationes in pluribus locis, & praeser- tim in urbe. Baiard.
b Nisi prius constet illi. Et adeo uerum est, in primis co- stare debere, de delicto, antequam praesumatur delictum, quod alias non constato de corpore occisi Romuli, potius illum Deu- factum crediderunt Romani, quam delictum in eo praesum- pserint, ut de ipso Romulo, nec non, & de Scipione Africano loquens, cuius Romuli corpus uisitari nequirit, in uita Ro- muli, per haec uerba loquutus est Plutarcus; uerum inquit, Iulij Clari Sentent. Pract. Crimin.

- 2 Iudici an satis constet de delicto ex querelis aliorum crimi- num.
3 Iudici quando, & quomodo debeat constare de delicto ante- quam procedat ad inquisitionem, capturam, torturam, uel conaemnationem, remissine.
4 Et sufficit constare per famam si non reperitur corpus occisi.
4 In delictis occultis proceditur ex coniecturis.
5 Et in delicto facti per manentis non sufficeret denuntiatio of- ficialis.
5 Princeps procedit secundum conscientiam.
6 Et quid si ignoretur nomen delinquentis.
7 Et quomodo in furto, uel stupro dicatur constare de delicto.
8 Obstetrices possunt cogi, & debent deponere cum iuramento.
9 Homo repertus mortuus an praesumatur occisus, uel sua mo- rte obiisse.
Iudex potest exhumari facere cadane r pro facienda recogni- tione uulnerum, uel aliarum percussionum sub num. 4.

alij opinantur eum, quod ualerudinaris foret, sua sponte ex- tinctum, alij ueneno. Quidam eius inimicos, cum noctu ir- rupissent, meatus animae occlusisse; At qui Scipio mortuus palam in oculis omnium conspectus iacuit, uisumque eius corpus suspicandi omnibus, ac diiudicandi facultatem attulit, Romulo autem subitè ere- pto, nec pars corporis, nec uestium reliquie ul- le reperita; sic & D. Au- gustinus de Ciuitat. Dei libro decimo octauo, ca- pitulo uigesimo quarto, mortuum Romulum, cum ipse nusquam compar- uisset in Deos, quod, & uulgo notissimum est, re- tulerit Romani. Iterum eodem libro 18. cap. 19. Sed Anam, quoniam quando mortuus est, no- comparuit Deum sibi fecerunt Latini. Adde infr. quaestione 55. uers. quo- modo autem, & uers. po- test etiam, & quaestio 66.

stare de delicto, quae colligi- tur ex text. in uulgata l. 1. §. Item illud. ff. ad Syll. quem tex. sciunt omnes, ut dicit Boss. in tit. de delicto, n. 2. licet re uera ille tex. loqua- tur de tortura, ut scilicet reus non subijciatur tortu- ra, nisi prius constet delictum fuisse commissum. Et hoc adeo uerum est, quod etiam si reus confiteretur delictum aliquod commississe, non po- test condemnari, nisi de ipso delicto aliter quam ex eius confessione appareat, ut di-

uerficulo primo, ubi dicitur satis constare de futuro, si Domi- nus conqueratur, si appareat seruum au fugisse, si appareat fra- ctura, & similia, & quod ualeat consequentia, seruus ego fur, dixit Plot. in leg. si quando, sub numero decimo quarto, C. unde ui: At quod in primis de furto constare debeat Crauet. co- silio 244. in principio, & in hoc proposito, dic, quod quaedam sunt delicta considerabilia de per se seorsum a persona delin- quentium, uidelicet facti permanentis, etiam quod ignoretur persona delinquentis, ut homicidium. Quaedam sunt delicta, quae de per se considerari possunt stante persone incertitudi- ne, & de his dic, ut per Crauetam, consilio ducentesimo quadagesimo septimo, numero tertio, uersiculo Secundo respondeo, quod melius iudicio meo, dixi supra ad §. homi- cidium, uers. ex proposito. Drogh.

Nisi prius illi constet. Adde, quod de delicto constare debet plene. Adeo quod non sufficeret probari delictum per coniecturas, ut de omnibus tradit Crauetta consilio 244. co- lonna prima.

4 Scias tamen, quod in delictis occultis proceditur ex co- sucturis, seu praesumptionibus, & indicijs, & alijs leuioribus probationibus etiam ad condemnandum, ut habetur plene per Olfacum decisione decima septima, sub numero secun- do. Giach.

c Trita conclusio. Videndus Dominus Farinacius, quaestione trigesima octaua, uolumine secundo, numero se- cundo. R. f. §. Item illud, ff. ad Syllan.) Adde, quod Crauet. ad- id etiam allegat istum text. & alios etiam, alioq. pariter Doct.